

Καὶ ὁ Σωκράτης πρὸς ταῦτα εἶπεν· Δοκεῖς μοι, 4
 εἶφῃ, ὦ Ἀντιφῶν, ὑπειληφέναι με ἔτῳς ἀνιαρῶς ζῆν,
 ὥστε πέπεισμα, σὲ μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ ἐλέσθαι,
 ἢ ζῆν, ὥσπερ ἐγώ. ἴθι ἔν ἐπισκεψώμεθα, τί χαλε-
 πὸν ἤσθησαι τῷ ἐμῷ βίῳ. Πότερον, ὅτι τοῖς μὲν 5
 λαμβάνουσιν ἀργύριον ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀπεργάζεσθαι
 τῆτο ἐφ' ὃ ἂν μισθὸν λαμβάνωσιν, ἐμοὶ δὲ μὴ λαμ-
 βάνοντι ἐκ ἀνάγκῃ διαλέγεσθαι ὃ ἂν μὴ βέλωμαι;
 ἢ τῆς διαίτην με φαυλίζεις, ὡς ἥττον μὲν ὑγιεινὰ
 ἐσθίοντος ἐμῷ ἢ σῷ, ἥττον δὲ ἰσχὺν παρέχοντα; ἢ
 ὡς χαλεπώτερα περισσασθαι τὰ ἐμὰ διαιτήματα
 τῶν σῶν, διὰ τὸ σπανιώτερά τε καὶ πολυτελέστερα
 εἶναι; ἢ ὡς ἠδῶ σοι, ἂ σὺ παρασκευάζει, ὄντα, ἢ
 ἐμοὶ, ἂ ἐγώ; ἐκ οἷσθ' ὅτι ὁ μὲν ἠδίστα ἐσθίων ἠκί-
 στα ὄψε δεῖται, ὁ δὲ ἠδίστα πίνων ἠκίστα τῷ μὴ
 παρόντος ἐπιθυμεῖ ποτῶ; Τὰ γε μὴν ἰμάτια 6
 οἷσθ' ὅτι οἱ μεταβαλλόμενοι ψύχῃς καὶ θάλπῃς ἐνε-
 κα μεταβάλλοντα, καὶ ὑποδήματα ὑποδῶντα, ὅπως
 μὴ

§. 4. εἶφῃ] Omissum est in edd. vett. et Paris., haud dubie propterea, quod abundare est visum: sed perperam. Nam εἶπεν indicat, alicuius orationem recitatum iri, sed εἶφῃ definit, esse orationem rectam, non obliquam. Vid. ad Cyrop. V, 4, 33.

τί] Pro ὅ τι. vid. ad Cyrop. I, 2, 10.

§. 5. πότερον] Repete χαλεπὸν ἤσθησαι τῷ ἐμῷ βίῳ. Et ὅτι valet διότι. Deinceps Paris. I εἶφ' οἷς.

ἀνάγκῃ] Iunt. ἂν ἀνάγκῃ. Sed Ald., Paris. et Steph. recte omitunt ἂν, quod in Iunt. temere est fictum ex seq.

ὡς — ἐσθίοντος ἐμῷ] H. e. *tatus, me edere*, pro οἰόμενος ἐσθίειν ἐμῷ. Vid. ad Cyrop. I, 4, 23.

ὡς χαλεπώτερα] Scil. ὄντα: atque resolve hos et sequentes accusativos absolutos, ut antea genitivos, νομίζων χαλεπώτερα εἶναι,

quod putas, difficiliorem esse paratu meum victum tuo?

σὺ παρασκευάζει] Pro σὺ est σοὶ vitiose in Iunt. et Paris. Certe σὺ requiritur ab opp. ἐγώ, et σοὶ inutile fit ob medium παρασκευάζει, cuius formam Atticam restitui ex edd. vett. pro Steph. παρασκευάζει. actiuum παρασκευάζεις in Castal. est ineptum, nec placet παρασκευάζεται, quod dat Parisina.

ἂ ἐγώ] Vulgo edunt λέγω, quod plane omittit Parisina. Sed nemo non debet probare certissimam Ernesti emendationem ἂ ἐγώ scil. παρασκευάζομαι, quae et est longe elegantissima, et facillima. Nam A transit in Λ. Idem legisse videtur Bessarion, qui vertit: *Vetrum forsitan delectabiliora tibi, quae pro te apparantur, ducis quam tibi quae ego sumo.* Confirmat nunc Vatic. 1. Contra Florent. A. B. C. D ἢ ἐμοὶ λέγω. Florent. E ἢ ἐμοὶ ἢ λέγω.